

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
УКРАЇНИ ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА
СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

Галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
Шифр та назва спеціальності	229 «Громадське здоров'я»
Назва освітньо-професійної програми	«Громадське здоров'я»
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Кафедра	громадського здоров'я, епідеміології та екології
Статус навчальної дисципліни (обов'язкова, вибіркова)	вибіркова
Форма навчання	очна/заочна

Викладач

Прізвище, ім'я, по батькові	ХОМЕНКО ІРИНА МИХАЙЛІВНА; ІВАХНО ОЛЕКСАНДРА ПЕТРІВНА
Посада	Завідувач кафедри громадського здоров'я, епідеміології та екології; професор кафедри
Науковий ступінь, вчене звання	д. мед. н., професор ; д. мед. н., професор
Електронна адреса	Khomen2010@ukr.net ; ivahnoalexandra@gmail.com
Телефон	+ 38 096 237 5460; +38 096 331 8995
Посилання на профіль викладача	k_ph@nuozu.edu.ua
Консультації	Viber: + 38 096 237 5460; +38 096 331 89 95

Загальна інформація про дисципліну

Анотація до дисципліни	<i>Предметом вивчення</i> навчальної дисципліни є теоретичні основи теорії та практики громадського здоров'я щодо набуття компетентностей з підготовки, аналізу, використання сучасних методичних підходів до організації проведення та представлення результатів наукових досліджень.
Мета дисципліни	формування здатності застосовувати набуті знання, уміння та практичні навички для самостійного виконання та представлення результатів робіт з елементами пошукового та дослідницького характеру в діяльності фахівця з громадського здоров'я, самостійно ставити і вирішувати актуальні наукові завдання, сприймати та аналізувати наукові досягнення в галузі, застосовувати науковий підхід в своїй професійній діяльності, презентувати свої знання науковій громадськості.
Завдання дисципліни	<ol style="list-style-type: none">1. Використовувати знання фундаментальних основ сучасних досліджень проблем і тенденцій громадського здоров'я у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають в Україні та інших країнах світу.2. Застосовувати здатність до аналізу, співставлення, порівняння варіантів розвитку системи громадського здоров'я, їх використання у контексті викликів ХХІ століття.3. Здійснювати пошукову (евристичну) діяльність, дослідження пріоритетних напрямів розвитку громадського здоров'я, організацію і проведення наукових досліджень з проблем галузі.4. Генерувати ідеї, формувати гіпотези наукового дослідження, розробляти доказову базу, визначати закономірності, притаманні предметній області громадського здоров'я.5. Застосовувати знання, отримані та відібрані в ході експериментальних досліджень і практичної діяльності, для визначення об'єкту вивчення, систематизації, аналізу, узагальнення, представлення одержаної інформації.6. Використовувати наукову інформацію задля її поширення та під час роботи у міжсекторальних групах з питань збереження здоров'я населення.7. Використовувати біостатистичні та епідеміологічні методи для оцінки впливу факторів ризику на спосіб життя та здоров'я населення, управління ризиками.8. Застосовувати принципи та вимоги до форм інформаційно-комунікаційного супроводу публічного оприлюднення результатів наукових досліджень, звітів, оглядів, наукових проєктів, інших видів професійної діяльності при вирішенні фахово орієнтованих завдань у сфері громадського здоров'я.9. Використання теоретичних знань та практичних навичок з ефективного застосування технологій візуалізації даних наукових досліджень, необхідних фахівцям громадського здоров'я.

	10. Формування навички створювати презентації з урахуванням специфіки аудиторії, на яку поширюється інформація.
Пререквізити	Навчальна дисципліна базується на знаннях таких дисциплін, як: «Формування політики громадського здоров'я», «Епідеміологія неінфекційних захворювань», «Організація епіднагляду і контроль за інфекційними захворюваннями», «Доказова медицина», «Біостатистика», «Концепція здоров'я населення: чинники, що його зумовлюють, основні показники та методи оцінки». «Моніторинг та оцінка в системі громадського здоров'я».
Постреквізити	Навчальна дисципліна є базою для вивчення таких дисциплін, як: «Менеджмент та лідерство в громадському здоров'ї», «Інформатизація та комунікації в громадському здоров'ї. Інформаційний менеджмент», «Економіка охорони здоров'я (фінансовий менеджмент програм громадського здоров'я), «Виробнича практика», «Підготовка та захист магістерських робіт».
Компетентності, формуванню яких сприяє дисципліна	<p><u>Мають відповідати стандарту вищої освіти та ОП</u></p> <p><i>Загальні компетентності:</i></p> <p>ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу</p> <p>ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях</p> <p>ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно так і письмово</p> <p>ЗК 4. Здатність спілкуватися іноземною мовою</p> <p>ЗК 5. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій</p> <p>ЗК 6. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні</p> <p>ЗК 7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями</p> <p>ЗК 8. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності)</p> <p>ЗК 9. Здатність працювати в міжнародному контексті</p> <p>ЗК 10. Здатність приймати обґрунтовані рішення</p> <p>ЗК 11. Здатність розробляти та управляти проєктами</p> <p>ЗК 12. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо</p> <p>ЗК 13. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів)</p> <p>ЗК 14. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми</p> <p><i>Фахові компетентності:</i></p> <p>СК 1. Здатність оцінювати, інтерпретувати, порівнювати та прогнозувати основні показники громадського здоров'я</p> <p>СК 2. Здатність визначати пріоритети і проводити оцінку потреб сфери громадського здоров'я у конкретній ситуації</p> <p>СК 3. Здатність розробляти варіанти стратегій, політик та визначати окремі інтервенції, спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я населення, та зміцнювати їх ефективність</p> <p>СК 4. Здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх</p>

	<p>попередження</p> <p>СК 6. Здатність аналізувати стратегії, політики та інтервенції в сфері громадського здоров'я та пропонувати заходи щодо поліпшення ефективності використання наявних коштів</p> <p>СК 7. Здатність створювати команду для діяльності у сфері громадського здоров'я і забезпечувати її ефективну роботу</p> <p>СК 8. Здатність розробляти проекти надання послуг громадського здоров'я та профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань, промоції здоров'я, та забезпечувати їх реалізацію</p> <p>СК 9. Здатність розробляти заходи з адвокації, комунікації та соціальної мобілізації у сфері громадського здоров'я</p> <p>СК 10. Здатність використовувати етичні принципи та норми права при плануванні досліджень, збиранні інформації та її використанні</p> <p>СК 11. Здатність застосовувати різні методики, стратегії та моделі викладання громадського здоров'я</p> <p>СК 12. Здатність застосовувати наукові підходи щодо планування дизайну досліджень, збору даних, розповсюдження та використання результатів наукових досліджень у сфері громадського здоров'я</p> <p><i>Інструментальні компетентності:</i></p>
Результати навчання	<u><i>Мають відповідати стандарту вищої освіти та ОП</i></u>
	<p>ПРН 1. Оцінювати основні демографічні та епідеміологічні показники, значення і тенденції зміни основних детермінант, що чинять вплив на здоров'я у розрізі різних груп населення в Україні, Європейському регіоні та світі, застосовувати основні поняття та концепції епідеміології та статистики при плануванні, проведенні та інтерпретації результатів досліджень.</p> <p>ПРН 2. Визначати пріоритети та оцінювати потреби сфери громадського здоров'я, пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні висновки та стратегії, які спрямовані на покращення галузі охорони здоров'я.</p> <p>ПРН 3. Організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу.</p> <p>ПРН 4. Формувати висновки, розробляти прогнози та проводити аналіз впливу детермінант на здоров'я населення (соціальні, економічні, індивідуальні, навколишнього середовища), визначати потреби різних груп населення щодо здоров'я, базуючись на інформації, отриманій із систем епідеміологічного нагляду.</p> <p>ПРН 7. Ідентифікувати, аналізувати ризики, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та виробничих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення.</p> <p>ПРН 8. Оцінювати вплив соціальних детермінант та основних індивідуальних детермінант здоров'я, розробляти відповідні заходи з метою збереження та зміцнення здоров'я населення.</p> <p>ПРН 10. Розробляти та впроваджувати стратегії, політики та окремі заходи у сфері промоції здоров'я, здійснювати ефективну комунікацію у сфері громадського здоров'я з використанням різних каналів та технік комунікації.</p> <p>ПРН 11. Розробляти та впроваджувати системи моніторингу і оцінки ефективності інтервенцій, профілактичних та діагностичних або скринінгових програм та політик в громадському здоров'ї.</p> <p>ПРН 12. Здійснювати аналіз ефективності розроблених процедур, інтервенцій, стратегій та політик в сфері громадського</p>

	<p>здоров'я.</p> <p>ПРН 13. Розробляти та впроваджувати, засновані на доказах, стратегії, політики та інтервенції громадського здоров'я із залученням зацікавлених сторін на основі міжсекторального підходу.</p> <p>ПРН 17. Здійснювати адвокацію, комунікацію та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я, підтримувати лідерство та залучати і посилювати спільноти з метою збереження і зміцнення здоров'я населення.</p> <p>ПРН 18. Критично оцінювати результати наукових досліджень та здійснювати пошук потрібної наукової інформації у сфері громадського здоров'я аналізувати інформацію, здійснювати дослідження, формулювати за його результатами висновки та рекомендації щодо їх впровадження.</p> <p>ПРН 19. Визначати та аргументувати перспективні напрями власної наукової роботи.</p> <p>ПРН 20. Презентувати результати власних досліджень у формі доповідей, презентацій та наукових публікацій державною та англійською мовами.</p>
Обсяг дисципліни	<p>Загальний обсяг дисципліни: 3 кредитів ЄКТС (90 годин).</p> <p>Для очної денної форми навчання: аудиторних 42 годин, самостійна робота 48 годин</p> <p>Для заочної форми навчання: аудиторних 14 годин, самостійна робота 76 годин</p>
Форма підсумкового контролю	Залік
Терміни викладання дисципліни	Дисципліна викладається у IV семестрі

Програма дисципліни

Назви тем

Модуль 1. Набуття універсального модуля дослідника

1.	Законодавчі, нормативно-правові документи в системі громадського здоров'я.
2.	Методи епідеміологічних та медико-статистичних досліджень.
3.	Медико-демографічні проблеми здоров'я, оцінка ризиків і управління ними.
4.	Соціально-економічні, екологічні, генетичні детермінанти здоров'я.
5.	Моніторинг та профілактика хвороб в системі громадського здоров'я.

Модуль 2. Візуалізація інформації як метод посилення людського пізнання

1. Сучасні методи наукового дослідження, задля пошуку інформації у вітчизняній та іноземній літературі, розрізнення первинних і вторинних джерел, використання традиційних та новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.
2. Методичні підходи до розробки, планування та впровадження програми наукових досліджень, систематизації та презентації результатів досліджень.
3. Засоби використання сучасного наукового обладнання та інноваційних технологій у громадському здоров'ї.
4. Форми інтерпретації результатів експериментальних досліджень, участі у дискусіях із науковцями стосовно наукового значення та потенційних ефективних наслідків отриманих результатів.

Модуль 3. Принципи та правила поширення інформації з використанням візуалізації

Міжнародний, європейський досвід використання інформаційно-комунікаційних технологій у системі громадського здоров'я.

Методичні підходи до розробки, планування та впровадження програми наукових досліджень, систематизації та презентації результатів досліджень.

Комунікаційні міжсекторальні та міжвідомчі зв'язки у системі громадського здоров'я в інформаційному форматі.

Самостійна робота здобувача освіти

Цілі, форма та контроль самостійної роботи повинні бути зрозумілими та доступними, містити алгоритми їхнього виконання. Критерії оцінювання й терміни здачі завдань повинні бути чітко визначені

Організація навчання

Навчальні технології та форми і засоби навчання

На лекціях чітко та зрозуміло структурується матеріал; зосереджується увага здобувачів на проблемних питаннях; наводяться конкретні приклади практичного застосування отриманих знань; звертаються до зарубіжного досвіду вирішення окремих проблем; заохочуються здобувачі до критичного сприймання нового матеріалу замість пасивного конспектування; використовуються наочні матеріали, схеми, таблиці, моделі, графіки; використовуються технічні засоби навчання: мультимедійний проектор, слайди тощо.

На практичних заняттях запроваджуються різні навчальні технології: розгорнута бесіда, обговорення проблем, дискусії; вирішення ситуаційних вправ; розв'язання проблемних питань; мозковий штурм; кейс-методи; презентації; аналіз конкретної ситуації; робота в малих групах; рольові та ділові ігри; банки візуального супроводження; письмовий контроль знань; індивідуальне та групове опитування; перехресна перевірка завдань з наступною аргументацією виставленої оцінки тощо.

Самостійну роботу здобувача викладач планує разом зі здобувачем, але виконує її здобувачем за завданнями та під методичним керівництвом і контролем викладача; зміст самостійної роботи за темами визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

<p>Методи навчання</p>	<p>Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ словесні (лекція-монолог, лекція-діалог, проблемна-лекція); ➤ наочні (презентація, демонстрування; опорних сигналів; опорних конспектів); ➤ практичні методи (вправи; практичні завдання; спостереження). <p>Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ метод проблемного викладу матеріалу; ➤ моделювання життєвих ситуацій; ➤ мозковий штурм; ➤ метод опори на життєвий досвід; ➤ навчальної дискусії. <p>Методи контролю й самоконтролю за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ усного контролю; ➤ письмового контролю; ➤ самоконтролю та взаємоконтролю; ➤ рецензування відповідей.
-------------------------------	---

Список рекомендованих джерел (не більше 10 джерел)

Основна література:

1. *Про систему громадського здоров'я. Закон України від 6 вересня 2022 р. № 2573-IX*
2. *Про стратегію сталого розвитку України до 2030 року. URL:<https://is.gd/QOGs69>*
3. *Концепція розвитку системи громадського здоров'я. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1002-2016-80#n8>*
4. *Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 22 грудня 2023 року «Щодо профілактики, ранньої діагностики та лікування злоякісних новоутворень»: Указ Президента України від 22 грудня 2023 року*
5. *Наказ МОЗ України від 12.12.2018 р. № 1383 «Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» для другого магістерського рівня вищої освіти. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1002016-80#n8>*

Додаткова література

6. *Європейська програма роботи на 2020-2025 рр.: Спільні дії для міцнішого здоров'я: <https://apps.who.int/iris>*
7. *Громадське здоров'я: підручник /Грузева Т. С., Лехан В. М., Огнев В. В та ін.; за заг ред. Т. С. Грузевої. Вінниця:*

Нова Книга, 2023. 616 с.

8. Біостатистика: підручник /за заг. редю Т. С. Грузевої/ Вінниця: Нова Книга, 2020. 384 с.

9. Розробка та фінансування регіональних і місцевих програм громадського здоров'я: операційний посібник /Ляшко В., Півень Н., Брага М. та ін.

https://phc.org.ua/sites/default/files/users/user90/Manual_Development%20programs_print_210x297%2B3mm.pdf

1

Публікації викладача курсу:

10. Хоменко І. М., Івахно О. П., Першегуба Я. В та ін. Перспективи підготовки медичних кадрів у системі громадського здоров'я.. Медичні перспективи. 2021, Т.26, № 2. С. 141-146.

DOI: <https://doi.org.10.26641/2307-0404.2021.2.234655>

11. Хоменко І. М., Івахно О. П., Першегуба Я. В. та ін. Пріоритет національної політики системи громадського здоров'я України. Tradicional medicin and pharmacology Achievements innovastions, and alternatives: collective monograph. International Science Group/ Boston : Primediae Launch, 2021. 327 p. DOI-10.46299/ISG.2021.MONO.MED.11, P. 247-253.

12. I. M. Khomenko, O. P. Ivakhno, Y. V. Pershehuba. Management of institutional and preventive activities in the Public Health system of Ukraine. Wiadomosci Lekarskie. Volume L{IV, Issue 5, May 2021. P. 1237-1240.

Загальна схема оцінювання

Сума балів		Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	Пояснення
100 балів	200 балів		залік/екзамен	
90 - 100	170 – 200	A	зараховано/оцінка	відмінне виконання
82 - 89	155 – 169	B		вище середнього рівня
75 - 81	140 – 154	C		загалом хороша робота
68 - 74	125 – 139	D		непогано
61 - 67	111 – 124	E		виконання відповідає мінімальним критеріям
35 - 60	60 – 110	FX	не зараховано	необхідне перескладання

	1 - 34	1 – 59	F		необхідне вивчення дисципліни	повторне
Сума балів за всі види навчальної діяльності	Шкала ЄКТС	Оцінка за національною шкалою			Бали нараховуються наступним чином:	
		<i>для іспиту</i>	<i>для заліку</i>		<i>Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою (для галузі знань 22 Охорона здоров'я 200-бальною шкалою). Підсумкова оцінка курсу навчальної дисципліни є сумою рейтингових оцінок (балів), одержаних за окремі оцінювані форми навчальної діяльності: поточне та підсумкове тестування рівня засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи; оцінка (бали) за виконання практичних індивідуальних завдань. Підсумкова оцінка виставляється після повного вивчення навчальної дисципліни, яка виводиться як сума проміжних оцінок за змістові модулі. Остаточна оцінка рівня знань здобувачів денної форми навчання складається з рейтингу навчальної роботи, для оцінювання якої призначається 75 балів, і рейтингу з атестації – 25 балів. Для здобувачів заочної форми навчання відповідно – з рейтингу навчальної роботи – 50 балів, і рейтингу з атестації – 50 балів.</i>	
90-100	A	Відмінно		Нарахування балів		
82-89	B	Добре	зараховано			
75-81	C					
68-74	D					
61-67	E	Задовільно				
35-60	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання		не зараховано		
1-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни				

Політика опанування дисципліни

Здобувач вищої освіти зобов'язаний:

- 1) виконувати вимоги освітньої програми та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання:
 - не пропускати заняття без поважної причини та не запізнюватися;
 - брати активну участь в освітньому процесі, вести конспекти лекцій, практичних занять, готувати теоретичний та практичний матеріал, виконувати передбачені курсом вправи та тестові завдання;
 - здійснювати самостійну підготовку до занять згідно до затвердженого плану;
 - відпрацьовувати пропущені заняття (лекції, практичні, семінарські) у вигляді рефератів, презентацій інших видів робіт згідно з темою заняття під час консультацій викладача за розкладом кафедри не пізніше завершення семестру;
 - складати згідно з графіком поточний модульний контроль (ІНДЗ, контрольна робота) з дисципліни;
- 2) дотримуватись академічної доброчесності:
 - самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
 - посилатись на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримуватись норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надавати достовірну інформацію про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

За порушення академічної доброчесності (плагіат, фальсифікація, списування, обман тощо) здобувачі освіти можуть бути притягнені до академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- відрахування із Університету.